

навѣт на Французѣ, але не памятають на одынъ — Русинѣвъ, котрыхъ и посѣліи новой конспирації, все жъ таки есть въ Галичинѣ 43·047% всен людности, а Нѣмцѣвъ лише 5·3% а „инноязычникѣвъ“, котрыхъ бы приходилася французскій языкъ лише 3·1%!

А все те стаюся въ той самъ часъ, коли пос. Гавзнеръ и пос. Грохольскій въ раздѣ державной завѣтили цѣлый свѣтъ, якъ то горично любятъ они рускій народъ, якъ симпатично тузатъ Русинѣвъ до своимъ груди, якъ они одынъ даютъ про народъ, его долю и ратуночъ зъ нужды, лихви и экономичнаго упадку, якъ они противъ волѣ рускога интелигентіи подвигаются напередъ нашу Русь и аль думки не находятъ въ чѣмъ небудь покривити Русинѣвъ. Зволять жесть теперь тѣ паковеторы задуматися надъ тымъ неоспоримымъ фактамъ: 1) для чего фирма и печать „краснаго банку“ мае бути только въ польскѣ, нѣмецкѣ и французскѣ языцѣ — только не въ рускѣ, 2) для чего ухвалы соймовъ зъ р. 1874 и 1876 остаются доси не зараженіи, а навѣтъ нѣчого доси не зроблено, щобъ хочь троха поратувати наше селянство и наломъщанство зъ экономичнаго упадку?

Утвореніе „краевого банку“ паткинулось послѣ новѣйшихъ вѣстей, на гдеякій перенікоды зъ стороны правительства, такъ что ся сира, а именно статутъ „краевого банку“ пріиде еще разъ подъ обрады сойму. Маємо надѣю, що наши послы не залишать вчасно поднести сен справы, щобъ зновъ про насъ не „забули“.

Бесѣда пос. Кулаковскаго

на 208 днѣ заѣданію ради державной днія 10 марта 1882 при отпѣль буджету для министерства справедливости

(въ отпѣль пос. Гавзнерови.)

Справдѣ мало есть такихъ отѣльныхъ въ буджетѣ, при которыхъ заступники руского народа не мали бы надто достаточной причины до жалобъ, що администрація Галичинѣ односторонне увагляднє лише интересы верховодачои партіи, а зновъ въ другои стороны въ беачиленныхъ случаяхъ аль надто глуха на управліній жаданія и прослѣбы руского народа. Только для того, щобъ не надто мучити висе, палату, накладають себѣ вдержаніе и подносию щорочно лише волнишніи кривиды въ той, правда дуже часто завѣдной надѣѣ, що предѣвже задля самой справедливости буде погамованіа та партійна пристрасть, котра вже въ тѣмъ одиомъ, що мы Русини жіемо и жити хочемо, видѣть небезпечный обьянъ вадрады стану, що собою аагрожуе вправдѣ не австрійской державѣ, але безграницному самовластному пошанованію и реставраційнымъ плинамъ нашихъ краинъ другои народности.

Коли бѣ вѣтъ нашій управліній жаданія и жалобы мали тутъ найти повинній выразъ, то мусѣбъ и майже при кождомъ отѣльѣ буджету забирати голосъ. Щобы однакожъ найти

блуухъ, мусимо, якъ и вже замѣтили, вложити на себе певну вдержаніе и се есть едини причина, для чего мы не надъуживаемо надѣмо терпеливои висе, палаты, а не та, якъ се голосятъ польскій часописи відъ Праги, будьтобы реторичніи штучки посла тѣ Дрогобыча вносили въ мене обану, що сила простой правды не выдержить борбы съ пристрастною фразеологією.

Теперѣши подѣї ввертають передовѣмъ увагу на управу правосудія въ Галичинѣ. Тутъ показується, що и найлучшии уставы не суть достаточніи охороною противъ ихъ не-прихильного приоритета, и що, хотій устава зборони просто згнести Русинѣвъ, мы мусимо бодай бѣтъ слушаю до слушаю дознати упослѣдженія, котре що найменше не даетъся погодити съ національнимъ и языковымъ рѣвноуправлініемъ кождои народности въ Австрії.

Бѣтъ се передовѣмъ сумніють обѣявомъ, що многій галицкій суды майже систематично взынгають рускій сторони до суду въ рускій свѧтъ и въ тѣ свѧти переводить съ ними розвѣны, мимо того, що устава выразно се забороняє, а въ другои стороны найчастійше до того нема нѣякої наглачи вричины. Въ многихъ случаївъ сего рода хочу лише одинъ навести. Такъ примѣромъ новѣйшимъ часами назначивъ одинъ карній судъ, котрого не хочу вимѣнити, бо пошива sunt odiosa, розірвану противъ рускихъ селянъ въ Угнова и Равы, отдаленыхъ бѣтъ суду пять до бѣмъ миль, на день безпосредно передъ Рождествою Христовимъ и передъ Богоявленіемъ и переводивъ въ тѣ днѣ розірвану, черезъ що наші рускій селянинъ, замѣсть перевести свѧтый Вечеръ передъ Рѣдномъ и Йорданомъ, сей послѣ нашого обряду такъ свѧточный часъ, въ кругѣ родиномъ и въ церкви, якъ се предѣвже водится въ христіанськомъ свѣтѣ, мусѣли отбувати тѣ, підѣя нашого обряду такъ великий свѧтъ въ якому шинку. А предѣвже се мусить дотычашимъ судамъ бути вѣдомымъ, що въ цѣлій вѣдомій Галичинѣ Русини только свою рускій свѧтъ обходять. Таке непошанованіе рускихъ свѧтъ черезъ многій галицкій суды не только ображася до країнти національне и релігійне чувство Русинѣвъ, але есть такожъ ѿ заглядѣ державныхъ дуже небезпечне. Божъ черьеъ то аль надто легко можна простодушніхъ рускихъ селянъ довести до релігійной рѣвно-душиности (индеферентізму), що предѣвже и въ интересѣ державы не годится бажати.

Рѣвно кривидачимъ для Русинѣвъ есть и то, що многій галицкій суды не уваглядняють руского языка и письма, що на рускій поданія выдаются рѣшени не въ рускѣ языцѣ и не рускимъ письмомъ. Вже изъ моїй бесѣдѣ въ 23 м. м. подѣїть и сей случай, що въ процесѣ о вадраду стану, якій теперъ ведеся во Львовѣ, на руске поданье отмовлено дати рѣшенье въ рускѣ языцѣ. Вѣдомо менѣ дальше, що одинъ Русинъ доперва по довгихъ писанинахъ, рекурсахъ и вѣдліяхъ жалобахъ и то доперва наслѣдство рѣшени найвышешого трибуналу мусѣть добитися того, що дотычашій судъ вы-

дава на юго поданье ухвалу въ рускѣ языцѣ и рускимъ письмомъ. Я самъ можу навести колька случаївъ, где на мояхъ рускихъ поданіяхъ суды выдавали менѣ рѣшени въ польскѣ языцѣ.

Цѣкаво буде такожъ пригадати, особливо пос. Гавзнерови, котрый въ своїй бесѣдѣ въ 25 с. м. просто заперечивъ всяке угнетеніе руского народа, що одинъ галицкій судъ поїтовий откликунуть замѣтъ карне донесеніе и то адино для того, що оно було писано въ рускѣ языцѣ, и що се отказано спрѣвѣдливості и пониженніи руского языка и письма даю рускимъ посламъ соймовимъ причину до интепелациіи въ галицкѣмъ соймѣ.

Таке упослѣдженіе руского языка и письма змѣряє межи низпимъ до того, що Русинамъ обмерзає уживаніе руского языка и письма въ отношеніяхъ єтъ урядами, а навѣтъ ихъ приневолити, уживати польского языка. Въ такій то способѣ приготовлююся для статистикѣ (польскихъ) другои народности доказований матеріалъ на то, що въ загадѣ нема потреби, прививувати якои небудь ваги для науки руского языка и письма або заводити рускій языкъ яко урядовий, бо въ отношеніяхъ єтъ урядами — такъ будуть статистично доказувати — только мало кто уживати руского языка.

Якъ се сумно дальше, що при обездѣ судейскѣхъ посадъ въ вѣдомій Галичинѣ не налагася на точне знанье руского языка и письма у дотычашіхъ кандидатовъ! Такъ неїдомѣтъ сего языка и письма ажъ надто легко може наносити шкоду навѣтъ въ самомъ матеріальному пристосованію права, скоро зважиться, що въ процесахъ розходитя о належніхъ зрозумѣнніяхъ и значеніе поодинокихъ слівъ.

Въ єще бѣльшій мѣрѣ треба се скавати про карній процесы, где розходитя о найвишешіе добро чоловѣка, а где неїдомѣтъ языка обжалованого мусить навѣтъ синяти самъ скорий хѣдъ судоводства.

Тожъ муніципалитетъ вже въ самомъ інтересѣ сиорого судоводства жалѣти надъ тымъ, що переведеніе процесій поручачася особамъ, котрѣ въ дотычашій случаю не знаютъ руского языка и письма. А чиже се М. П. не зменшає поваги и достоинства судіївъ, если пр. якъ въ найновѣйшомъ процесії о вадраду стану до переведенія домовихъ ревизій висылаються такі особи, що нѣ крихти не знаютъ нѣ руского языка, нѣ руского письма! Якужъ се повагу може здобути у дотычашіхъ особъ для суду, если виселана урядова особа вадла неїдомѣтъ руского языка и письма конфискує давно вже урядомъ одобрений и печатно обвѣщений статута літературнихъ и другихъ тонаристствъ, для того, що думає въ тѣмъ найти щось для держави небезпечного, ику вадраду стану?

Туть, думаю, булыби на мѣсци звернутися до всіхихъ висловій, якъ мы недавно, ще було 23 м. м., чули въ усть шан. колеги, посла въ Дрогобича (Гавзнера). Спростованіе тихъ висловій уважаю необходиимъ, раздѣлъ для того, що се буде и для управы правосудія

користно, давністися гдѣцо бывшого для мѣръ въ тѣмъ наглядѣ, а по друге для того, що при тѣмъ маю способність съ цѣлою Римо-бадцій посоля въ такъ неїуваній и неоправданій способѣ бранину въ Русинѣвъ. Закрывши за посольську нетъкнливості мажъ сей посолъ ту незавидну вѣту, зневажити цѣлій рускій народъ, подати въ подзвѣннѣ національний и літературний стремленія Русинѣвъ, обнинити рускіхъ провідниківъ просто о замѣри аздады стану и такожъ починки, ба бить паки не лажавши висутити съ готовымъ актомъ обжалованія такожъ и противъ тѣхъ Русинѣвъ, противъ котрýchъ єще ведеся судове сїдѣство.

И до такихъ висловій доходить вое Гавзнеръ дорогою пустыхъ, вѣчнѣмъ недоказавшихъ, непрацівихъ тверджень, дорогою перекрученіи и висвороту даныхъ, исторично неоспоримихъ фактівъ, и то въ способѣ, котримъ спрѣдѣлъ можна наврати штукою ѹго найвишевѣшого вислову.

Одно мушу замѣтити пос. Гавзнерови, именно, що єго слова були сильнѣйші, якъ єго пересвѣдченіе и що ему удалось вѣрно віддати ненависть и замѣти (інтенції) тѣхъ противниківъ Русинѣвъ, котрыхъ голосицю єго выбрано. Тымъ однакожъ дуже значно прислужився бить такожъ для правдивого розуміння того процесу о вадраду стану, якій теперъ ведеся противъ Русинѣвъ, божъ публично привинувъ бѣтъ, що увяненія Русини творять частину той сильної партії Русинѣвъ, котрѣ въ очахъ противниківъ бѣтъ давни аль самъ сказавъ, бѣтъ часівъ Стадіона, має проповѣдувати втетупництво бѣтъ вѣры и народности, и має бути російскими конспірататорами. Тымъ способомъ подавъ намѣть пос. Гавзнеръ, навѣтъ недогадуючись сего, и розумѣєніи, противъ своїхъ вѣръ, въ наші руки ту папку висяги, яка въ вгаданнѣ процесії о вадраду стану заходить межи Гнилицю справою з увяненіемъ Русинѣвъ, висяги, котрои въправдѣ догадуваніи и навѣтъ єи указавъ въ мѣрѣ промовѣ въ 23 с. м., але немогъ єи таїсъ такъ просто и безъ покривки висказати, якъ се вробивъ пос. Гавзнеръ.

Посля висловій пос. Гавзнера, — котрій я вже сказавъ, суть вѣрнимъ отголосомъ поглядь ворожою намѣть партії, — навѣтъ єма на свѣтѣ Русинѣвъ яко самостійною із другими народами рѣвнорідною народности, а єсть лише якась підрядна отміна (Abart) польской расы, котру винайно называютъ Русинами, а котра єо до языка, культури и язычества такъ само маєся до польского народа, якъ північній Нѣмцѣвъ говорачихъ „hochdeutsch“. Справдѣ, М. П., не моя рѣчъ, аль тутъ мѣре до того, нѣ часть по тому, поучати дуже почувенного дрогобицкого посла въ тѣмъ вагадѣ втчитувати тутъ єму дотычашій уступы исторії о тѣмъ відношенню и становищу обохъ народівъ.

Але мы, заступники руского народа, дуже відчай пос. Гавзнерови, котрый тутъ вѣр-

раса пай крѣпнеть насъ въ тяжкихъ хвиляхъ нашої народної борбы и пай станове провідною ідеєю вѣтъ Русинѣвъ, а зъ нашої нової „Сѣчі“ пай рѣбкѣ-рѣбкѣ вислѣгають смѣлій і свѣтлій орли-соколи нашої народної волї. Редакція „Дѣла“.

Львовъ. Сердечне поздоровленіе товариству, що намагається ступати дорогою витчененої наїдѣніїмъ съномъ і наїдѣніїмъ батькомъ народу, щобъ свѣтломъ науки побороти царство тьми, і братною рукою вислобути понижений народъ хлопскій зъ темної пори і посадити при висенѣнѣмъ бенкетъ! Редакція „Батьківщина“.

Львовъ. Братиа сбочивикамъ, що стоять крѣпко при завѣщанію Тараса, шире „здоровій були“ бѣтъ давніхъ сбочивиківъ. Крѣпітъ! Будучість наша! Вахнянинъ, Гладиловичъ, Целесевичъ, Подолинський, Скобельскій, Громницкий, Цеглинський, П. Огнівський, Гузаръ, Вербицкий.

Львовъ. Честь памяти великого генія и мученика за права людості. Вѣрій его завѣтъ: „Пам'яць львівської духовної семінарії“.

Львовъ. Въ овѣтлу хвилю Тарасового свата і пятинаціатиць роковинъ рѣдної намѣть „Сѣчі“ пріймѣть дружній привѣтъ зъ отчини. Грабовиць, Нееребецький, Скородинський, Киселевский.

Львовъ. Щиро відчай, що обходите на чужинѣ память нашого незабутного народного генія Тараса. Ученики рускої гімназії у Львовѣ.

Чернівцій. Щасть Боже вамъ з памятью Тараса Шевченка.

Броди. И мы святкуємо съ Вами роковину смерти Тараса Шевченка.

Броди. Живе ісенька наша, поки Єго слава,

Сму тогды лекше у могилѣ стає, Мы розкрываемъ мраку нашихъ чорнихъ днівъ.

Володимиръ Маслякъ.

Грималовъ. Щасть Боже, бѣтъ Русинѣвъ грималовскихъ. — Стефанъ Ганкевичъ.

Доброліни. Спаси-Богъ Вамъ, що не забуваєте на память нашого батька-Тараса!

Читальня въ Вольній Якубовій.

Долина. Крѣпімъ до неустрашимої працї для добра народа ідею нашого генія Тараса і сповініть его слова. И въ наше боконце засвітить онце. — Долинський Русини-народовіць.

Дрогобичъ. Обходачимъ память вѣщого Тараса братіи поздоровленіе! Духомъ съ Вами сполученій заслують — Русини Дрогобичъ.

Калушъ. Духомъ и мы съ Вами! — Члены Читальній мѣщанської въ Калуші. Мелетій Теницкий, заступникъ предсѣдателя.

— Зъ Станиславова выясняютъ поданія нами по-
для „Neue gr. Presse“ вѣстки о арестованыхъ иль
сей способъ: Ученікъ IV кл. Мерозъ Василь за-
конторованъ ишюючихъ вѣстей на однѣй го-
стинѣ въ приватномъ домѣ (где вынѣти горѣніи)
и за разочарование политическихъ бѣздѣй въ шко-
лѣ бувъ до суда кинаний и на другій день за-
разъ вынѣщены, оттакъ директоръ гимназии заборони-
вши ему тымъ часомъ ходати до школы, доки не
прииде решеніе зъ красной Рады шк. о внесенію
конференціи учителской, поставленому на вынѣканіе
его зъ Станиславовскими школьнми заклад-
бѣзъ. — Уважаемыхъ 28 лютого колькохъ слу-
жачеъ вынѣшихъ школъ Львовскихъ, екс-гимна-
зистовъ и учениковъ семинаріи педаг. Станисла-
вовской, пѣдагогійныхъ частю о панславизмѣ
руско-польскій (но россійскій), частю о
соціалізмѣ, а по народности такъ Русинѣвъ якъ
и Полякѣвъ — судъ вынѣстъ вже на полю. — Дни
14 марта приѣхавъ до Станиславова судія сѣдчій
и Лахавецъ зъ Львова и переслухуе — безъ за-
присажденія многихъ свѣдкій въ справѣ увѣ-
зеннія Аполлона Ничала.

— Процессъ руского священника Зъ Золочеву доно-
сять до „Gazetы Narod.“, что тамъ отбудется не-
редъ судіями приложными процессъ противъ о.
Юліана Давидовича, пароха зъ Синькова
о переступленіи ст. § 302 (о пѣдбурюваніи про-
тивъ польской народности).

— Ираджъ громадскихъ грошей. Зъ Синюка доно-
сять до польскихъ газетъ, что тамошний урядникъ
вижности громадской, Мазараки, здефравдувањъ
сими дилингъ въ часѣ громадской 1200 зп. и уїѣкъ.
Розблансъ за нимъ гончій листы.

— Стипендія. Ц. к. намѣстництво надало стипен-
дію зъ фонду наукового призначевого для учащени-
ся молодежи рускої Романови Ярославичеви,
слушачеви 1-шого року філософії, спиртъ по ру-
скому священнику; Иванови Яцикови, слушачеви
1-го р. правъ спиртъ по уряднику скарбовому и
Илакови Шухевичеви, слушачеви 1-го р.
правъ, спиртъ по рускому священнику.

— Вечеръ музично-театральний на дохѣдь убо-
гихъ жителѣвъ мѣста Роздолу, на вѣщенныхъ
пожаромъ и іншими елементарными нещастями,
отбudeсь дні 20 и 21 марта (въ понедѣлокъ) въ
театрѣ Скарбка. Устроенiemъ того вечера съ такъ
честною цѣлею занялася п. Евардъ Філлэръ,
заслуженный бурмистръ мѣста Роздолу, зъ про-
екторатомъ вечера привнесли на себе шант: гр. Воли-
димирова Дѣдушицка и гр. Міончинска. Благо-
родна цѣль вечера сама за себѣ вже завызыває якъ
найширшій кругъ львовскихъ жителѣвъ, щобъ якъ
найчисленнѣйше наївѣстили понедѣлковий вечерь.

— Именованія. Министеръ правоудія вменувавъ
нотаріями кандидатовъ нотаріальнихъ: Іна Воль-
ского въ Кировицахъ, Володимира Лушинсь-
кого въ Комарнѣ и Ероніслава Гумінського
въ Долинѣ.

— Видѣль ираджъ рѣшивъ внести предложеніе
до сойму, щобъ ректоръ львовской школы поли-
техническої має вирильный голосъ въ соймѣ.

— Новий урядъ почтовый открыты бѣль 16 с. м.
въ Слободѣ рунгурской коломыїского староства.
Переказы и послѣплаты грошей буде принимати
до 200 зп.

— Нова стація телеграфична открыта бѣль 14 с. м.
въ Товстомъ коло Григорія.

— (Арбітъ вѣсті. Цѣсаева вернула д. 16 с. м.
до Вѣдни зъ своєї подорожи на ловы до Англії. —
Въ Чернівцахъ умеръ Юрій Гормузакій, по-
соль до рады держави. На его мѣсце кандидат
бар. Валерій Капри. — Цѣсаарь удѣливъ громадѣ
Острѣвъ, тернопольскаго поса. 200 зп. запомоги
на будову церкви. — Поліція віденьська вислови-
ла и сконфискувала книжочку соціалістичну
ширену въ окладницѣ, на котрой була невинна
надпись „Порядокъ танцівъ“. — Berliner Tagblatt
доносить, що царь въ дорозѣ ласки змѣнивъ 10
засудженимъ нигилистамъ кару смерти на дожи-
неніи каторжной роботы. — Въ Одессѣ открыла
поліція тайну друкарніи и арештувала колькохъ
молодыхъ людей, а мѣжъ ними одну женщину.
Въ наслѣдство того открытия мали бути такожъ
арештованіи студенты въ Кіевѣ и Петербурзѣ. —
Дворянський клубъ въ Одессѣ збрвавъ вже 25.000
рублівъ для родинъ повстанцівъ герцеговин-
ськихъ. — Дні 10 с. м. отворено россійскій кон-
зулатъ въ Вѣдни. — Въ Пештѣ має бути зало-
жена академія мальстрима. — Въ Цебровѣ пов.
тернопольскому, писаріи двоїскому, Гарасимовичу
побивъ тяжко до безпамятності якусь жінку не-
звѣстного імені, замкнувъ єй въ свій хатѣ, а
самъ уїѣкъ до Тернополя; тамъ однакожъ его
выследжено и увѣзено.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Аквархіи Львовской.

Въ пропозицію на парохію Ставчаны, дек.
цирецкого принятій ѿ: 1) Іоанъ Слюзарь деканъ
нарайовскій, парохъ въ Дунаені; 2) Михаїль Куль-
матицкій, мѣсто-деканъ городецкій, парохъ въ
Повѣтнѣ, и 3) Максиміліанъ Струмінській, ка-
пеліянъ зъ Голешова.

Посады душпастирскій одержали ѿ: 1)
Стефанъ Стисловскій завѣдательство въ Лицьковѣ
великомъ, дек. золочівскій; 2) Іона Пелешатъ
приватне сотрудництво въ Гнилицяхъ, дек. зба-
раского; 3) Ізайдъ Калиновичъ новоствореній
пресвитеръ получивъ грамоту на приватно-
го сотрудника въ Чернівцахъ, дек. городецкого;
4) Петро Петрицкій получивъ декретъ на завѣ-
дательства Джуркова, дек. жуківскаго, и 5) Антоній
Левицкій на завѣдательства Джуркова, дек. жуківскаго.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Ф. Теодоръ Кобрынський, бувший сотрудникъ
въ Слатинѣ, упокоївся дні 14 и 15 марта въ р.
о 8 год., вічери не довгій грудній болѣзні, въ
33 роцѣ життя. Осталася жіона, дочка ВІІ, послі-
о. І. Оларкевича. Покойний бувъ чоловікомъ ти-
хого але ревнового прадця. Знаменитий співакъ и
музикъ-композиторъ трудився збиральцемъ пісень на-
роднихъ съ папівами и лишивъ спорій ихъ збори-
нік. Глядя композиція Покойного була оголо-
шена печатно (зѣвестный „кадръ“ зъ оглави-
нію арії), больша часть лишилась въ рукопи-
сахъ, бо Покойникъ все еще образувався въ му-
зикѣ и бажавъ допера по глубшихъ студіяхъ
досконалій обробленій композиції печатати. Пок.
Т. Кобрынський належавъ до всѣхъ просвѣтніхъ
товариствъ и бувъ неустранимимъ захистникомъ
руської народності. Пробуждаючи доціївъ часъ въ
Белелуї при своїхъ геестеви, заложивъ тамъ ка-
су пожички и управліннію нею майже до самого
смерті. Въ Слатинѣ оснувавъ руску мѣщанську
Читальню и запровадивъ науку співу церковного
зъ поть; квартетъ мѣщанської позостане вѣчною
памяткою по Покойнику. Владиславъ его ревностъ и
неутомимостъ въ всѣхъ народныхъ подвигахъ
побудила его слабе здоровье; до последньої хвили
не спускавъ зъ уваги добра своему улюбленому Ру-
сію... Примірний въ житю родиномъ и товари-
сомъ мавъ дуже ублагородилючій впливъ на
своїхъ прихожанъ. Жена, неуголима въ своїмъ
смутку, родина, пріятель и знакомій оплакують
сердечно передчасну смерть такъ даровитого и
трудящого священника, правдивого апостола про-
стити. Похороны отбулися въ п'ятницю, 17 и. с.
марта. Вѣчна ему память!

Ф. Клементій Залускій, священикъ въ Бзовиції у-
меръ нагло дні 16 с. м. Вѣчна ему память.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Накладомъ редакціи „Батьківщина“ въ-
ышла книжка: Рускій Правотарь народний V. Про-
швидланіе підъ жезльницу. Написавъ Харко Таранъ.
Книжка обійтися 5 аркушівъ друку и коштує
30 кр. Книжка та має особенно вартостъ
для господарівъ въ тихъ сторонахъ, где мають
будувати новій жезльницѣ, — вишла отже въ
саму добру пору.

— Серія образій рускихъ и іншихъ славныхъ мужівъ
видана заходомъ Василя Лукича вишила зъ дру-
карній товаристви імені Шевченка передъ двома
недѣлами. Въ складъ серії увійшли: Мик. Ко-
стомаровъ, Мик. Лысенко, Ів. Левицкій
Нечуй, Олеко Кониській, Мих. Максимо-
вичъ, Даї. Мордовцовъ, Мик. Гоголь,
Алеко Пынгинъ, Мих. Салтиковъ-Щедрінъ, Вас.
Верещагінъ, Адамъ Мицкевичъ, Фр. Міклошичъ
и Ем. Золя. Величина кожного образу, друковано-
го на паперѣ chamois (блѣдо-жовтому) и накле-
неного на грубий блій картонъ представле має
quarto (форматъ великої обмінки книжкової). Підъ
кождымъ образомъ умѣщений рускій підписъ.
Цѣна цієї серії (всѣхъ 13 образій) виносить
2 зп.; замовляючи зъ провинції долучають до
двохъ зп. ще 10 кр. на листъ фрахтовый и опа-
кованіе. Видань представляється великою хорошо
и дуже надається до приукрашення рускихъ свѣтлиць.
Треба для того висказати призначеніе напередъ п. Лукичеви, що заявивъ видань тихъ образій
и поставивъ сорозмірно нападъ вже доступну ціну,
а дальше і друкарній імені Шевченка, котра по-
нисалася незвичайно чистимъ и виразнимъ вы-
печатаньемъ портретомъ.

Переписка адміністрації.

Вл. Вол. Євр. въ Рад. Грошъ передали мы
редакції „Страхонуда“. Доси вишили 3 числа.

Завѣданіе.

Выдѣль товариства „Сѣчъ“ у Вѣдни (VIII.
Reiter Gasse Nr. 11, St. 3, Th. 12) завѣзає всѣхъ
дожівківъ, щобъ найдальше до 1 мая с. р. звер-
нули книжки, котрій давнішими часами взяли зъ
бібліотеки товариства, бо інакше видѣль буде
мусівъ завѣданіи дожівківъ поємнію, а колибі
и се не помогло, доходить свого права въ судо-
вій дозорѣ.

Отъ видѣлу товариства „Сѣчъ“.

Подяка.

Дні 10 и. ст. марта дозінавъ я правдивого
доказу співчуття при похоронѣ моєї незабутної
супруги. Всеч. душпаstryръ мѣсцевъ обохъ обря-
дівъ зволили безпінтересно сопроводити Покойни-
ку, любезній товариши заводу несли на перемѣну
съ тутешною стражою пожарною мощї Покойної,
а вся майже мѣсцева інтелигенція съ колькою
особами замѣсцевими и велике множество мѣ-
щанськства товаришило сумному походови ажъ на
мѣсце вѣчного отпочинку. Вѣчъ тымъ чистимъ
особамъ складаю сердечне стократне „Спасибо“!

Сокаль 3 (15) марта 1882.

Симеон Островерхъ
съ 2 маленькими дѣточками
и родиною покойної.

У о. Теодора Коснерского въ Угриновѣ
можна замовляти посідъ цѣнника, оголо-
шеноаго минувшого року: виноградній рослинній
закоріненій, и то що прутікахъ зъ 50 сортъ;
черехи цвішайскій чорній; вишнѣ угorskій;
шпени грушовій и яблокъ; порѣчки червоній и
блѣді великоїголовій; агrests аглійскій; ма-
лини и полуницѣ (трускавки). (1—?)

ДЛЯ МЪЖІВЪ.

повѣсть Ів. Тургенєва. Цѣна 1 зп. 50 кр., съ пересы-
кою 1 зп. 70 кр.
Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронигійської.

„СВЯТИЙ ВѢЧЕРЪ“,
повѣсть знаменитого англій-
ського писателя К. Дикенса.
Цѣна 30 кр., съ пересы-
кою 35 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронигійської.

„ВЪ ОБОРОНЪ ЧЕСТИ“,
повѣсть Г. Раймунда въ
трехъ частяхъ. Цѣна 2 зп.
50 кр., съ пересылкою 2 зп.
70 кр. (Повѣсть тає отоєть
изъ оригіналу пім'єцібъ 8
зп. 40 кр.)

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронигійської.

„БЕЗТАЛАННІЕ СВАТАНЬЕ“,
образокъ зъ галицкого житя,
написавъ Василь Барвінський
стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80
кр., съ пересылкою 90 кр.
Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставронигійської.

Богдана Хмельницкого, Івана Насіка
(въ поїзді национальної величини) по 1 зп. за примѣрникъ;
Тараса Шевченка (малій сюжетъ) по 50 кр. за примѣрникъ;
можна достати въ закладѣ въ видѣ паперту въ форматѣ
(Zacchii), ул. Валова во Львовѣ, або въ складѣ „Дѣла“.

Въ редакції „Зоря“
можна набути слѣдуючої книжки власного накладу:

1. Повѣсть Марка Вовчика, три томи, въ цѣнѣ 1 зп.
2. Повѣсть Николая Устяновича въ цѣнѣ 70 кр. (на лучшому
паперѣ 85 кр.)

3. Страстный Четверть, оповѣдання Николая Устяновича, въ
цѣнѣ 38 кр. (на лучшому паперѣ 45 кр.)

4. Містъ Верховини, оповѣдання Николая Устяновича, въ цѣнѣ
32 кр. (на лучшому паперѣ 40 кр.)

5. Оповѣдання Николая Гоголя, въ цѣнѣ 35 кр.

6. Святы (образокъ зъ галицко-руського житя) написавъ Денисовъ,
въ цѣнѣ 28 кр.

7. Гальшика, інагина Острожска, оп